

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

30 mai 2023

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Guzun Ion,

Judecători – Eremciuc Ghenadie și Daguța Sergiu

examinând fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul ordinar declarat de către avocatul Gorencu Cornelia în numele inculpatului, împotriva sentinței Judecătorei Chișinău sediul Buiucani din 21 decembrie 2021 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2022, în cauza penală în privința lui,

Misiuc Vladimir X, născut la xxxxx, originar și domiciliat în mun. xxxxx, com. xxxx, str. xxx, nr. xx.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 10.06.2021 – 21.12.2021;

Instanța de apel: 20.01.2022 – 14.11.2022;

Instanța de recurs: 22.02.2023 – 30.05.2023.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 21 decembrie 2021, Misiuc Vladimir a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal și în baza acestei Legi i s-a stabilit pedeapsa sub formă de 8 (opt) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa aplicată lui Misiuc Vladimir prin prezenta sentință s-a suspendat condiționat pe un termen de probațiune de 2 (doi) ani și nu va fi executată, dacă condamnatul în termenul de probațiune nu va comite noi infracțiuni și va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat, totodată obligându-l pe Misiuc Vladimir să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat că, inculpatul Misiuc Vladimir, la data de 02.05.2021, aproximativ ora 16:30, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, ignorând regulile de securitate rutieră, fără a deține permis de conducere, conducând mijlocul de transport de marcă „Nissan”, model „Micra”, cu n/î xxxx, a fost stopat de ofițerii de patrulare al Direcției Patrulare Centru a INSP al IGP, la intersecția străzilor Alba Iulia cu Liviu Deleanu din mun. Chișinău și condus la Dispensarul Republican de Narcologie, unde s-a depistat în sângele acestuia, concentrația de alcool de 1,70 g/l, care potrivit art. 134¹² alin. (3) Cod penal, constituie stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Misiuc Vladimir a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, adică conducerea mijlocului de transport

de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, săvârșită de către o persoană care nu deține permis de conducere.

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată, apeluri au declarat:

3.1. Procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul de reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, Ghimp Iulia, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatului Misiuc Vladimir, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal să-i fie numită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea cerințelor sale s-au invocat următoarele aspecte:

- pedeapsa solicitată de către partea acuzării a avut drept scop corectarea și reeducarea inculpatului, ca urmare prevenirea săvârșirii de către aceasta a noi infracțiuni, de aceea consideră că, pedeapsa aplicată inculpatului Misiuc Vladimir Eugeniu de către instanța de judecată este prea blândă, datorită pericolului social sporit al infracțiunii comise de către inculpat și faptul că acesta anterior a fost condamnat, nu se corijează și continuă să comită noi infracțiuni;

- astfel, instanța de fond nu a ținut cont de scopul pedepsei care primordial trebuie să restabilească echitatea socială și să prevină săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane;

- personalitatea inculpatului Misiuc Vladimir, care a fost condamnat prin sentința Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 01.04.2014 prin care a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2), lit. b), c), e), f) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 4 luni, iar în conformitate cu art. 90 Cod penal, s-a suspendat condiționat executarea pedepsei, stabilindu-i-se un termen de probă de 3 ani.

3.2. Avocata Cornelia Gorencu în interesele inculpatului Misiuc Vladimir, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului Misiuc Vladimir a-i stabili o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

În motivarea cerințelor sale s-au invocat următoarele aspecte:

- inculpatul a recunoscut vina în cele comise, a conștientizat fapta comisă, a tras concluziile necesare și a promis că pe viitor nu va mai săvârși careva acțiuni ilegale;

- în ședința de judecată a dat declarații și a solicitat aplicarea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității;

- careva urmări grave nu au survenit;

- infracțiunea comisă face parte din categoria infracțiunilor ușoare;

- careva circumstanțe agravante nu au fost stabilite, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află, lucrează neoficial, are domiciliu permanent, are o vârstă tânără.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2022, a fost respins ca fiind nefondat apelul declarat de avocata Cornelia Gorencu în interesele inculpatului Misiuc Vladimir, admis apelul declarat de procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul de reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, Iulia

Ghimp împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 21 decembrie 2021, casată sentința parțial și pronunță o nouă hotărâre prin care.

Lui Misiuc Vladimir recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, i s-a aplicat pedeapsa cu închisoare pe termen de 3 (trei) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

4.1. Pentru a pronunța decizia instanța de apel a constatat că instanța de fond, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului Misiuc Vladimir, încadrarea juridică corespunzătoare, și anume art. 264¹ alin. (4) Cod penal – conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, săvârșită de către o persoană care nu deține permis de conducere.

Instanța de apel a reținut că legalitatea și temeinicia sentinței a fost contestată cu apel în partea individualizării pedepsei penale.

În limitele declarării apelului de către acuzatorul de stat, Colegiul verificând soluția instanței de fond în partea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului Misiuc Vladimir, a constatat că instanța de fond nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, respectiv, nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

S-a constatat că, acțiunile inculpatului Misiuc Vladimir au fost calificate în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, care potrivit art. 16 Cod penal, se califică ca infracțiune ușoară, pentru care legea penală prevede pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore sau cu închisoare de până la 1 an. Din materialele cauzei penale, instanța de apel a reținut că inculpatul Misiuc Vladimir a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate și s-a căit sincer de cele comise, a solicitat examinarea cauzei penale în ordine simplificată. În conformitate cu prevederile art. 76, 77 Cod penal careva circumstanțe atenuante sau agravante nu au fost stabilite. Cu referire la personalitatea inculpatului Misiuc Vladimir, instanța de apel a reținut că, prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 01 aprilie 2014, Misiuc Vladimir, a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2), lit. b), c), e), f) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 4 luni, iar în conformitate cu art. 90 Cod penal, s-a suspendat condiționat executarea pedepsei, stabilindu-i-se un termen de probă de 3 ani.

Prin încheierea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 14.03.2016 s-a anulat condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, numită lui Misiuc Vladimir, prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 01 aprilie 2014, cu stingerea antecedentelor penale (f.d. 91-92, 93-102).

Instanța de apel a reținut că, instanța de fond având în vedere cumulul de circumstanțe stabilite în procesul de examinarea cauzei penale, de faptul că inculpatul a recunoscut vina, de căința sa sinceră, precum și de faptul comiterii în trecut a unei infracțiuni, a considerat că corectarea și reeducarea inculpatului Misiuc Vladimir, este posibilă cu aplicarea față de acesta a pedepsei sub formă de închisoare, în limitele fixate de norma art. 264¹ alin. (4) Cod penal și în conformitate cu prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală. Totodată, instanța de fond având în vedere termenul pedepsei cu închisoarea stabilită inculpatului Misiuc Vladimir, a apreciat că executarea efectivă a pedepsei cu închisoarea, nu este rațională, motiv pentru care potrivit prevederilor art. 89 alin. (2) lit. a) și 90 alin. (1) Cod penal, a dispus suspendarea executării pedepsei cu închisoarea stabilită inculpatului Misiuc Vladimir, pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani, cu acordarea posibilității acestuia, ca în perioada de probațiune, prin comportare exemplară și muncă cinstită, să îndreptățească încrederea ce i-a fost acordată.

S-a reținut că, prin sentința Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 01 aprilie 2014 Misiuc Vladimir, a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2), lit. b), c), e), f) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 4 luni, iar în conformitate cu art. 90 Cod penal, s-a suspendat condiționat executarea pedepsei, stabilindu-i-se un termen de probă de 3 ani. În asemenea împrejurări, instanța de apel a conchis că, la caz, nu este oportun de a aplica prevederile art. 90 Cod penal, or, condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei nu va duce la atingerea scopului stabilit prin pedeapsa aplicată.

În contextul celor indicate supra, Colegiul penal a conchis de a-i aplica inculpatului Misiuc Vladimir, recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, în acest sens urmând a se lua în vedere că, inculpatul anterior a fost judecat și deși antecedentele penale sunt stinse, faptul dat demonstrează că scopul pedepsei nu a fost atins, dânsul nu a făcut careva concluzii și nu a pășit pe calea corectării și reintegrării în societate.

În ceea ce privește cererea de apel declarată de avocata Cornelia Gorencu în interesele inculpatului Misiuc Vladimir privind aplicarea inculpatului a unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, Colegiul a apreciat-o ca nefondată, or, ținând cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare, coroborarea probelor care furnizează informațiile respective, precum și temeiurile care fundamentează proporționalitatea între scopul reeducării infractorului și așteptările societății față de actul de justiție realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, consideră că, pedeapsa penală aplicată inculpatului Misiuc Vladimir sub formă de închisoare, cu executarea pedepsei penale în penitenciar de tip semiînchis, va asigura atingerea scopului pedepsei, de reeducare a acestuia. În acest sens, instanța de apel reiterează că, cu toate că sancțiunea art. 264¹ alin. (4) Cod penal, prevede și pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității, însă, în privința inculpatului Misiuc Vladimir Eugeniu această măsură de pedeapsă nu poate fi aplicată, deoarece în accepțiunea instanței nu-și va atinge scopul deplin, având în vedere personalitatea inculpatului, care anterior a mai comis infracțiuni.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Gorencu Cornelia în numele inculpatului, prin care invocând incidența pct. 6) și 10) a dispozițiilor art. 427 Cod de procedură penală, solicită casarea sentinței Judecătoreiei Chișinău sediul Buiucani din 21 decembrie 2021 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2022, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei decizii prin care să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, sau dispunerea remiterii cauzei penale la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

5.1. În motivarea recursului ordinar declarat, a invocat:

- instanța de apel la adoptarea soluției a ignorat exigențele legii procesual-penale în partea motivării hotărârii, neacordând deplină eficiență prevederilor art. 414, 417 Cod de procedură penală;

- instanțele de fond nu au respectat criteriile generale de individualizare a pedepsei penale prevăzute la art. 61, 75 Cod penal;

- pedepsa stabilită nu este una echitabilă, în raport cu personalitatea inculpatului și circumstanțele atenuante, inclusiv excepționale existente în cauza penală dată;

- la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, instanțele de judecată nu au dat o deplină eficiență circumstanțelor existente în cauza penală dată și anume că inculpatul a recunoscut vina în cele comise, se căiește sincer în cele săvârșite, îi pare rău, ceea ce denotă faptul că acesta conștientizează pericolul social al faptelor comise, precum și urmările acestor fapte;

- inculpatul a conlucrat cu organul de urmărire penală, a semnat și a depus cerere privind examinarea cauzei penale în ordinea art. 364¹ Cod de procedură penală;

- inculpatul a dat declarații, a conștientizat fapta comisă și promite că pe viitor nu v-a mai comite acțiuni ilegale, urmări grave pe cauză nu au survenit, iar ultimul este invalid de gradul doi.

6. În temeiul art. 431 alin. (1), pct. 1¹ Cod de procedură penală, procurorul, a prezentat referință pe marginea recursului declarat, pledând pentru netemeinicia recursului ca inadmisibil.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 din Codul de procedură penală.

Conform prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din textul recursului declarat, Colegiul penal constată că partea apărării a invocat în calitate de temei pentru recurs, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și pentru că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Astfel, ce ține de temeiul de recurs indicat, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că „*hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază*”, Colegiul penal în urma cercetării materialelor cauzei constată că acesta nu și-a găsit confirmarea, dat fiind faptul că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată și-a întemeiat soluția de casare parțială a sentinței Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 21 decembrie 2021 și pronunțării unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Misiuc Vladimir recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, i s-a aplicat pedeapsa cu închisoare pe termen de 3 (trei) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, concluzia la care a ajuns instanța de apel în urma verificării probelor apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală și a circumstanțelor cauzei, conformându-se cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, a emis o decizie care cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția, și în partea contestată de avocat în prezentul recurs, din care considerente instanța de recurs nu identifică motive justificative de a interveni în respectiva decizie.

Verificând materialele dosarului în raport cu motivul precum că, *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel*, Colegiul penal conchide că la judecarea apelului instanța a examinat prezenta cauză penală în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) și 101 Cod de procedură penală, a ținut cont de motivele expuse de apelanți expunându-se detaliat asupra criticilor inovate, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului, termenul și modalitatea de executare a pedepsei aplicate.

În textul recursului ordinar, se invocă *admiterea erorii de fapt care potrivit recurentului a afectat soluția instanței de apel*, în sensul dat Colegiul penal reiterează că în conformitate cu pct.11/1 art. 6 din Codul de procedură penală, *eroare gravă de fapt*, reprezintă stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea

în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Tot aici, instanța de recurs ordinar constată că deși, avocatul a semnalat temeiul dat de casare, nu a concretizat care este eroarea admisă de instanța de apel, prin ce se confirmă aceasta, mai mult nu expune nici o argumentare în susținerea respectivului, fiind invocat formal, iar instanța de recurs nu este competentă să-l completeze din oficiu și prin urmare, temeiul de casare invocat nu-și găsește confirmarea și urmează a fi respins.

Verificând materialele cauzei, prin prisma temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, în situația în care *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*, instanța de recurs constată că argumentele recursului apărării se concentrează asupra dezacordului cu pedeapsa aplicată, care în opinia recurentului este prea aspră, implicit în opinia recurentului fiind necesară, echitabilă și oportună aplicarea în privința inculpatului Misiuc Vladimir, a pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

În acest context, Colegiul penal menționează, că potrivit art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele atenuante și agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, instanța de recurs reamintește, că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Analizând soluția instanței de apel, care a reapreciat de la 8 luni la 3 luni, pedeapsa sub formă de închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis, aplicată de către prima instanță, modificând totodată modalitatea de executare a acesteia prin excluderea prevederilor art. 90 Cod penal, Colegiul penal conchide că instanța a motivat pe deplin și suficient necesitatea aplicării pedepsei sub formă de închisoare cu executare în penitenciar, motivare care este corespunzătoare practicii judiciare, ținându-se cont de toate circumstanțele prezentei cauze penale și cele

personale ale inculpatului Misiuc Vladimir, care potrivit materialelor cauzei, anterior a fost judecat, prezența pedepselor anterioare mai blânde, care nu și-au atins scopul scontat, or inculpatul a comis cu intenție o nouă infracțiune, aspect care justifică complet aplicarea pedepsei sub formă de închisoare.

În prezenta speță, Colegiul penal consideră că nu și-au găsit confirmarea criticile recurentului vis-a-vis de pedeapsa individualizată inculpatului, deoarece instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor articolelor 6, 7, 61, 75-78 Cod penal.

Colegiul penal respinge drept nefondate argumentele apărării precum că instanța la individualizarea pedepsei nu a luat în considerație solicitarea apărării privind aplicarea pedepsei penale sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, or analizând constatările instanței de apel se apreciază că la caz instanța a făcut o analiză amplă a personalității inculpatului cât și a circumstanțelor în care a avut loc comiterea infracțiunii, concluzionând inaplicabilitatea pedepsei cu munca neremunerată în folosul comunității, or practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, și că caracterul infracțiunilor, implicând fapte de conducere a mijlocului de transport fără a deține permis de conducere, comportă un pericol social mai accentuat, pericol care urmează a fi anihilat prin aplicarea unei pedepse mai severe din rândul celor alternative prevăzute de lege.

Mai mult, criticile formulate de avocat au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale și în instanța de apel și cărora li s-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct. 4.1, iar argumentele invocate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare în sensul rejudecării deciziei instanței de apel, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 al hotărârii sale în cauza Albert c. României din 16 februarie 2010, a statuat că, art. 6 §1 din CtEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În același timp, asupra criticilor avocatului, Colegiul penal statuează că prevederile art. 79 alin. (1) Cod penal, sunt aplicabile doar în cazul în care la examinarea cauzei au fost stabilite circumstanțe excepționale, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și de contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvârșite în grup la descoperirea acesteia, în acest caz, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie.

Însă, în speță, careva circumstanțe atenuante excepționale nu au fost constatate și nici nu au fost invocate de părți.

Mai mult, instanța de recurs respinge ca neîntemeiat argumentul recurentului precum că, pedeapsa stabilită inculpatului este prea aspră, din motiv că instanța de apel, individualizând pedeapsa inculpatului, a ținut cont de prevederile legale expuse supra și a motivat aplicarea față de inculpat a pedepsei închisorii, și termenul acesteia, în baza tuturor circumstanțelor constatate în speță, determinante pentru stabilirea pedepsei, și prin urmare, Colegiul consideră, că instanța de apel corect a concluzionat că o pedeapsă privativă de libertate și durata executării acesteia, va asigura scopul pedepsei, din care motiv nu pot fi reținute și celelalte argumente ale recurentului.

Colegiul penal atestă că instanța de apel a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei inculpatului Misiuc Vladimir, stabilindu-i o pedeapsă corectă, echitabilă, legală și pe deplin motivată, ce corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Instanța de recurs nu constată încălcări comise de către instanța de apel a dreptului inculpatului Misiuc Vladimir la un proces echitabil, iar critica recurentului în acest sens este una neîntemeiată.

Prin urmare, instanța de recurs ordinar constatând temeinicia motivării soluției instanței de apel, o însușește integral întrucât această instanță a oferit răspunsuri complete și argumentate tuturor problemelor esențiale invocate în speță, pedeapsa aplicată inculpatului fiind una proporțională și echitabilă faptelor comise.

8. Ținând cont de cele constatate supra, Colegiul penal conchide că erorile invocate în recurs nu și-au găsit confirmarea, iar hotărârea atacată este legală și întemeiată, astfel că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Gorencu Cornelia în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2022, în cauza penală în privința lui *Misiuc Vladimir X*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată este pronunțată la **13 iulie 2023**.

Președinte

Guzun Ion

Judecători

Eremciuc Ghenadie

Daguța Sergiu